

råd. Men han er måske nede i den modsatte grøft i forhold til, hvor hr. Hans Christian Schmidt befinder sig, idet hr. Schmidt kun vil lege internationalt, mens hr. Kolstrup er bekymret for alt, hvad der sker uden for landets grænser. Sådan lyttede jeg mig til det, men det kan umuligt være hans mening, og vi vil meget gerne samarbejde også med Enhedslisten.

Min taletid er opbrugt, men jeg vil gerne kvittere også for de øvrige indlæg, jeg har hørt her i dag, for jeg synes faktisk, det har været en god debat. Så selv om vi har haft nogle meningsforskelle undervejs, mener jeg, der er et glimrende grundlag at komme videre på, og det burde vi også kunne komme her i Folketinget i betragtning af, at det her nok er et af de områder, hvor der er den største og mest udbredte enighed i befolkningen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne vende tilbage til diskussionen om begroningshæmmende bundmalinger og sige til miljøministeren: Om man skal kalde det en hovsaløsning, ved jeg ikke, men som jeg tidligere nævnte i en kort bemærkning, er det for det første kun nogle få procent af det samlede problem, det drejer sig om, og for det andet drejer det sig om en branche, som over få år har reduceret det giftige indhold i stofferne ganske stærkt og piller en masse stoffer ud.

Vi har en mere kommerciel skibsfart, hvor malingen og alt muligt andet er hulens giftigt. Det er vi enige om, og det problem skal vi prøve at løse, men når vi tager det lille hjørne ud, der hedder lystbåde, og hvor der en stor del af året faktisk er tale om lystbåde, som ikke engang er hjemmehørende i Danmark, og som vi ikke kan blande os i, nemlig tyske lystbåde, som vi ikke kan gøre noget ved, og hvoraf mange i øvrigt får foretaget bundmalingen her i Danmark, i hvert fald i det sydlige område, hvor jeg har min gang til hverdag, så opnår vi ikke noget som helst ved det.

Og jeg mener, at det, miljøministeren gjorde i den situation, egentlig var at bruge det lille hjørne af sagen som en propagandasag, og det var illoyalt over for de samarbejdspartnere, som har lagt store ressourcer i at lave alle mulige slags forsøg på det her område.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt i anden ordfører-runde.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for de bemærkninger, han kom med på baggrund af de synspunkter, Venstre har tilkendegivet i dag.

Så vil jeg sige til miljøministeren, at det er rigtigt, at vi hele tiden har EU-sammenhænge og globale sammenhænge for øje, når vi kigger på det her. Og at det skulle tolkes derhen, at vi ikke er så opmærksomme på det nationale, skyldes åbenbart, at ministeren ikke fik alt det med, som jeg sagde i første omgang, og derfor vil jeg sige det igen og så håbe på, at ministeren får det med denne gang:

Jeg sagde helt klart og tydeligt, at forbrugere skal sikres mod skadelige virkninger fra produktet ved, at producenterne pålægges et større ansvar og selvfølgelig en forpligtelse til at oplyse om eventuelle bivirkninger, uden at det resulterer i en omvendt bevisbyrde, hvor producenterne skal bevise, at stofferne er ufarlige. Det tror jeg ligger meget tæt på. Jeg sagde, at vi er enige i, at regeringen skal arbejde for et øget tempo i anvendelsesbegrænsningsarbejdet. Jeg sagde også, at vi synes, det er en god idé at efterprøve hele listen over uønskede stoffer.

Så vi er sådan set meget enige i det hele, men det er klart, at det er vigtigt at være med både på EU-planen og på den globale plan, for man kan jo hurtigt få lavet nogle ordninger i Danmark, der kommer til at se lidt anderledes ud, når først man kommer tæt på. Og her var det, jeg spurgte ministeren, om vi i forbindelse med produktregistret kunne risikere – og dér forstod jeg på ministeren, at han ville være opmærksom på, at vi ikke skulle risikere det – at vi så ikke kan bruge de mere miljøvenlige midler på grund af, at vi vil få problemer med at få de oplysninger, vi skal bruge for at kunne gøre det. Så dér er jeg sådan set meget fortrøstningsfuld over for den debat, der nu kommer her.

Når jeg har benyttet ordet hovsaløsning, kan det jo godt overraske mig lidt, at det, at jeg brugte det eksempel, som jeg gjorde, er noget af det, som har optaget de fleste i dag, for jeg synes nu ikke, det er så svært at se det. Jeg tror, det kommer mere an på, at nogle anlægger den betragtning, om et middel har været undersøgt, og at andre, når de kalder det en hovsaløsning, anlægger den betragtning, at det er måden, man reagerer på. Og jeg synes nu stadig væk, at det kunne have været gjort anderledes med hensyn til antibegroningsmidlerne, men lad det ikke blive det, der skal stå tilbage efter i dag, for det